

Redar vzame sedaj polo papirja iz žepa in pazljivo bere, tu in tam pa jezno pogleda razburjenega Frica Vrbiča.

To je bilo našemu junaku preveč, jezno je zaklical:

„Infamni človek! — Kako se drznete žaliti me na takov način“?

„Kedo Vam daje pravico smatrati me potepuhom ali tatovom“?

„Kaj sem pa sedaj zopet neumnega zagrešil, ker se tako hudujete“? vprašal je začujeno redar.

„Ali ne berete ravnokar osebni popis nekega potepuha“? gmel je Fric v sveti jezi. „Zakaj me merite od vrha do tal, gledate kake oči imam, kako dolge lase itd.? — To vse mora zvedeti še danes policijski komisar — in potem, gorje Vam, predrzni človek“!

„Kaj pa je zagrešil redar“? vpraša jeden omejenih gospodov, čuteč se temu hrupu. Jezno ga pogleda Fric.

„Kaj?! — Vas posnema in zasmehuje me, kakor ste me zasmehovali Vi preje“? vpil je Fric Vrbič.

„Gospod, niste me razumeli“, izpregovori tujec, „ali se pa hočete prepirati z ljudmi, koji Vas niso razžalili. Želim, da se izrazite natančneje“!

„Ali niste rekli pred malo trenutki, da sem teleban, štor, tepec“?

„Takove kreature sploh nisem opazil na peronu“, pripomni tuji gospod, „gotovo je pa, da Vi niste bili predmet najinega smeha“.

„No, potem mi je prav žal, da sem Vas v naglici — —“

„Ni Vam biti treba žal“, poseže gospod v besedo, „še manj pa radi naglice. Obračunala bi drugače, ako bi bili Vi zmožni dati mi satisfakcijo, sklepam pa iz besedij, katero ste govorili redarju, da niste pri prav —, da je najpametnejše — molčati. Z Bogom“!

„No, to je pa oni list, katerega sem bral preje“, reče redar, „komisarjeva navodila so za prihodnji vlak. No, ali se Vam je zjasnilo sedaj“?

Fric Vrbič je bil strašno razjarjen. Zaničljivo se je ozrl za častnikoma, ki sta ravnokar vstopila v svoj voz. Da bi se sedaj pričkal še z redarjem, mu ni bilo v mislih.

„Kedo sta ta suroveža, ki sta se odpeljala ravnokar“? kričal je Fric, želeč, da bi ga slišala častnika. „Ako povzvem imena teh bedakov, povzem ju gotovo na odgovor“.

„Jeden je poročnik Pavčič, tega poznam, drugi je pa menda tudi častnik pri topničarjih. Sicer je pa najpametnejše, da mirujete, zakaj, ti dva gospoda bi Vam utegnila zagoditi kako prav pošteno“.

Fric je molčal. Kruta usoda! Pavlin brat je tudi pri topničarjih — kaj, ako zve?! Vroče mu je postalo. Sedel je v voz, redarju pa stisnil dve kronci v roko.

„Le brez skrbi“! reče redar, „ne povem častnikoma, kam ste se odpeljali, sicer bi Vam utegnila slediti, in ne vem, kako bi bilo potem“!

O kako prezrljivo je pogledal Fric moža postave! Ta je pa zadovoljen stisnil kronci v žep.

(Konec prih.)

Novice.

— Osebnosti. Davkar v Črnomlju, gosp. Fran Predalič je premeščen v Logatec, davkar v Logatecu, gosp. Josip Ferlič je premeščen v Višnjo goro, davkar v Višnji gori, gosp. Kamilo Murgel pa je premeščen v Ribnico. — Sekundarij na Dunaju, gosp. dr. Avgust Mayr je imenovan okrožnim zdravnikom v Cerkljah.

— Občinske volitve v Ljubljani. Ta teden se je izvršila dopolnilna volitev v občinski svet ljubljanski. Izvoljeni so bili vsi kandidati napredne narodne stranke. Katoliška stranka se volitev ni udeležila. V tretjem volilnem razredu so postavili socijalni demokratje svoje kandidate, a ti so dobili komaj 100 glasov, vzlic izredni pomoči, katero so vživali v Ljubljani so socijalni demokratje popolnoma deorganizirani. V drugem razredu so se Nemci udeležili volitve. Glasovali so za vse napredne kandidate, izvzemši župana Hribarja. S tem so pač dosegli, da je župan voljen samo za jedno leto, ali njih nada, da ga vsled tega cesar ne potrdi kot župana, je popolnoma jalova in nima v zakonu nobene zaslombe.

— Volitev delegatov za ljubljansko okrajno bolniško blagajno se bo vršila prihodnjo nedeljo.

— Miličeva tiskarna v Ljubljani je prešla v last posebne zadruga, kateri stoje na čelu gg. dr. Šusteršič, Ivan Vencajz in K. Leskovic.

— Vinarska zadruga v Novem mestu vabi k ustanovnemu shodu, ki bode v sredo, dne 1. maja t. l. ob 10. uri dopoldne v novi gostilni gosp. J. Košaka v Novem mestu. Vspored: 1. Volitev predsednika shodu. 2. Predložitev in sklepanje pravil. 3. Volitev načelstva, nadzorstva, presojevalne komisije in razsodišča. Novo mesto, dne 15. aprila 1901. Osnovalni odbor.

— Mešani vlak iz Ljubljane v Trst ne bo po novem vožnem redu od dne 1. maja nič več prevažal ljudi, ampak samo blago, dčim bo vozil osebni vlak, ki je doslej vstajal v Ljubljani, odslej do Trsta, oziroma iz Trsta.

— »Slavisches Centrum«, parlamentarni klub, v katerem se nahajajo vsi poslanci katoliške stranke, se je menda razdvojil, vsaj imenik klubov in njih članov naznanja, da ima »Slavisches Centrum« samo 16 poslancev, opozicijski poljski poslanci, katere vodi T. Szajer pa se navajajo kot samostalen klub.

— Državnozborska volitev v celjski mestni skupini je bila te dni v razpravi pri državnem sodišču in to vsled pritožb, ki jih je v svojem in v imenu raznih volilcev podal dr. Dečko. Razsodba še ni znana.

— Slovensko kmetsko društvo v Šmarju pri Jelšah. Minolo nedeljo se je vršil ustanovni shod tega društva, ki stoji strogo in izključno na kmetskem stališču. Ustanovitev sama je pomembna, ker kaže, da se je tudi na Štajerskem začelo neko gibanje, ki meri na emancipacijo ljudstva od političnega vodstva duhovščine. Posebno pomemben pa je bil shod radi tega, ker je izrekel državnemu poslancu dr. Ploju, zastopniku tega okraja, nezaupaico.

— Prestop v unijatstvo. V Rojanu je 306 župljanov naznanilo politični oblasti svoj izstop iz latinskega obreda katoliške cerkve in pristop h grškemu obredu s slovenskim bogoslužnim jezikom. Do novega leta se sodi, da sledi tem župljanom še več sto družih. Gotovim krogom je ta korak Ro-

jancev prav neljub. Kakor se čuje, so te dni videli v Rojanu tržaškega škofa in nekega višjega političnega funkcionarja.

— **Političen proces** se je te dni vršil v Trstu. Tožen je bil urednik in lastnik „Soče“ A Gabršček, ker je pisal poslancu dr. Gregorčiču pismo, v katerem je zahteval zadoščanja za storjeno mu krvavo in nezasluženo žaljenje ter grozil, da si sicer sam zadobi zadoščanja. Pri prvi obravnavi v Gorici je bil Gabršček oproščen, pri drugi v Trstu pa obsojen na dva meseca. Gabršček ni vsled te obsodbe prav nič izgubil na časti, pač pa je obravnava postavila dr. Gregorčiča in njegove priče v jako čudno luč.

— **Umrl** je v torek tiskarski strojnik Miličeve tiskarne, posestnik in odgovorni urednik „Učiteljskega tovariša“ gospod Josip Pance. Ranjki je bil vrl narodnjak. N. v m. p.!

— **Premožno tatico** zasačila je te dni ljubljanska policija. Tatica, ki je posestnica na Črnučah, se zove Helena Pibernik in je ukradla v neki prodajalni najprej 63 metrov kotenine, potem pa se vrnila in ukradla 14 metrov blaga za hlače.

— **V vodo skočila** je včeraj zjutraj ob pol 4 uri na Trnovskem pristanu 63 let stara beračiča Elizabeta Hribnikova. Ostala pa ni v vodi, ker je bila premrzla. Šla je spet sama na subo in naravnost za peč k pekovskemu mojstru Jakobu Leskovcu na Opekarski cesti. Rekla je sama, da se jej je zmešalo v glavi.

— **Opera »Rusalka«**, lirski pravljica Jaroslava Kvapila, zložil Anton Dvořak, je dosegla na praškem odru sijajen uspeh. Opera je fino muzikalično delo z nežnimi melodičnimi motivi, pristnonarodnega značaja in originalnosti. Ta nova Dvořakova opera je baje njegovo najboljšo in najlepše delo, kar je doslej ustvaril ta slavni in tudi v Slovencih čislani češki skladatelj.

— **Na vislice** je bil obsojen 12. t. m. na Dunaju mizarški pomočnik Štefan Wanyek, ki je 8. jan. t. l. tri osebe ustrelil in dve težko ranil. Tudi v ječi je napadel čuvaja. Radi umora, uboja, težke telesne poškodbe, javne nasilnosti, tatvine, razžaljenja straže, upora in radi kršenja orožniškega patenta je bil obsojen na vislice. Wanyek se ni hotel prav nič zagovarjati.

— **Židovska nesnaga.** Jud David Camariui, uradnik „Credita“ v Trstu je bil od redarstva ujet, ko je med boriči nad Vrdelo fotografiral dve mladi dekleti, 17letno Franjico V in 22letno Evgenijo C, ki sta pred njim stali v Evini obleki. Ovadbo na redarstvo je napravila neka gospa, katera je to nespodobo opazila, a gotovo je že večkrat kaj takega videla, ker drugače bi ne bila prišla na to. Redarstvo je v preiskovanju stanovanja tega ognjusnega žida, dobilo veliko število fotografij, izdelanih po istem ognjusnem modelu. Radi bi videli ona nesramna dekleta, katera — gotovo za denar — zadovoljujeta temu gnjusnemu židovskemu poželenju. Najlepše je v tej zadevi to, da je prvi to vest raznesel gnjusni židovski brbljavi list iz lesenega trga, kateri bi bil to stvar gotovo utajil, če bi bil vedel, da je izvršitelj te gnjusobe — žid.

— **Morilec očeta.** 10. t. m. so našli v potoku, ki teče ob Mal. Mislovu na Moravskem v vreči zavezano truplo 74letnega moža, ki je zginil 7. decembra l. l. Preiskava je dognala, da ga je umoril lastni sin in ga s pomočjo svoje žene vrgel v vodo. Oba so zaprli.

— **Vržen v ogenj.** V Brodku na Moravskem je neki Ivan Capal zažgal hišo Frana Jakša, pri katerem je prejšnje čase služil. Ko je stala hiša v plamenu in je razjarjeno ljudstvo izvedelo, kdo je požigalec, so ga poiskali in vrgli v ogenj. Capal je poskusil parkrat ulti iz plamenov, a pahnili so ga zopet nazaj v ogenj. Končno je planil zopet iz žrjavice, se zgrudil in v groznih mukah izdihnil. Izvršitelje tega čina ima že sodišče pod ključem.

— **Davek za samce.** Bolgarska resnobno misli vpletati davek za stare samce, ker se je dokazalo, da se je število porok v zadnjih letih precej znižalo. Bolgarski neoženjenci predlagajo, da bi se oni davek uvedel tudi za stare device, posebno za tiste, ki se po svoji krivdi ne morejo omožiti.

— **Vsa družina pod vlakom.** V Santovi (bačko-bodroška županija) se je pripetila tale nesreča: Uradnik Molnar se je peljal s soprogo in dvema otrokoma na poset k prijatelju. Ker železniški prelaz ni bil zaprt, ter je bil prav tam strmec, je voz zašel na progo prav v istem hipu kot vlak. Stroj je otroka in gospo popolnoma zmečkal. Molnarju je odrezana noga in je močno ranjen, kočijažu pa so pretresni možgani.

— **Alokucija Leona XIII.** V nedeljskem tajnem konzistoriju je imel sv. Oče alokucijo, v kateri je dejal: Žalostni in za katoličane zelo pogubni dogodki so se začeli pojavljati ter se množe od dne do dne huje; širijo se od jednega dela Evrope v drugi; raztreseni so sicer na široko, a navdaja jih jeden in isti duh boja proti cerkvi. Začel se je boj proti duhovnim kongregacijam, ki jih zamore ugonobiti. Nepravičnost in ne zasluge istih niso uplivalo nato, da preprečijo delo razdora. Hoče se onemogočiti, da se mladina vzgaja v kongregacijah, dasiravno so iz njihovih šol izšli najboljši in največji možje. Sveti Oče je potem govoril o položaju papeštva, ki že skoro ne more biti žalostnejši kot je zdaj. Govoril je potem o nakanah socialistov, ki merijo na to, da razderejo ves družabni red in raztrgajo celo svete vezi zakona. Papež je izrekel bojazen, da bode v bodoče še slabše.

— **Puškinov asil.** V Odesi se je otvoril asil za žurnaliste, za stavce in strojnike pri časopisih. Asil se je ustanovil z denarjem, ki se je nabral vsled dedščin in daril. Imenuje se Puškinov asil ter je v njem prostora za 40 oseb.

— **Kaj popijejo Parižani?** V Parizu se povprečno popije na leto 5,610,958 hl vina, 305,944 hl piva. Jabolčnika in hruševega mošta spijo Parižani 247,639 hl na leto. Brez finih likerjev, kisov, olja in drugih pijač spije Pariz vsako leto skoraj 7,000,000 hl tekočin.

— **Strašen zločin.** Generalni ravnatelj Stephani, ki je stanoval prej v Vratislavi, a je v novejši dobi postal posestnik nekih rudnikov v Porembi, je bil 2. t. m. žrtev groznega zločina. Njegov uslužbenec ga je zvalil na neko novo stavbo ter ga ondi z dvema tovarišema pobil na tla. Nato so mu zločinci zvezali roke in noge ter mu vlili v usta neko žarečo tekočino. Potem so ga vrgli v ribnjak, kjer se je že 3. t. m. našlo njegovo truplo. Morilce so zaprli.

— **Čuden klub.** V Filadelfiji se je osnoval nov klub brezobcev. Člani tega kluba morejo postati samo tisti možje in ženske, ki nimajo niti jednega zoba. Klubova prva naloga je, da zabrani z vsemi mogočimi sredstvi, da si ljudje ne dajo napravljati umetnega zobovja, češ, da se to ne strinja s človeškim dostojanstvom. Član, o katerem bi se izvedelo, da si je pri kaki zabavi ali plesu nataknil umetne zobe, če tudi samo za jeden večer, bi moral plačati 50 dolarjev globe.

— **Židovska krutost.** Ostuden dokaz židovske krutosti prinašajo dunajski antisemitski listi. Ondi je namreč tožil pred sodiščem neki jud Samuel Stern neko šiviljo, ki mu je robila robce in druge reči za trgovino. Šivilja je namreč zastavila nekaj robcev, in to je dalo židovski hijeni povod, da je tožil. Pred sodnijo pa je bila šivilja popolnoma oproščena, in žid je odnesel še daljši nos, kakor ga je imel poprej. Šivilja je namreč pred sodiščem izpovedala, da mora delati po 36 ur zaporedoma, a jud jej plača za to — 30 novčičev, čujte: trideset novčičev! Torej niti jeden novčič za uro! Šivilja je s solzami tožila, da ne more živeti ob tako bornem zaslužku, in ker jej je še mati bolna, morala je zastaviti robce. Sodniki so se zgražali nad zversko krutostjo žida in so ubogo

šiviljo jednoglasno oprostili. — Žid je revici seveda takoj vzela ves njen zaslužek. Tako delajo židovski trgovci z ubogim krščanskim ljudstvom, in potem ni čudo, da prodajajo vse tako ceno in konkurirajo krščanskim tvrdkam. A na tem židovskem blagu se drži nebroj solza ubogih žrtev židovske krutosti, vzdihov bede — in krščanske krvi! Vsakdo, ki vse to pomisli, se mora z ostudom obrniti od židovskih prodajalnic, kaj še, da bi delal za iste reklamo! Ker pa smatrajo judje krščanska dekleta celo za svoje klavne žrtve, potem ni čudo, da se jim ne smilijo tudi uboge šivilje.

— **Dragi prsti.** V Kopenhagenu je tožil neki delavec lastnika rudnika v Brooklynu za odškodnino, ker si je delavec po krivdi lastnika zmečkal dva prsta. Sodišče je razsodilo, da mora delodajalec plačati delavcu 50.000 kron odškodnine.

— **Ženska nečimernost.** Neki francoski list prinaša to zanimivo zgodnico: Bogata dama čula je o znamenitem slikarju, kako izborna dela portrete in sploh osebe. Dogovorila se je z njim, da slika tudi njo, in mu določila dan, kedaj da ga obišče, da mu bode možno pričeti delo. Omenjenega dne prinese služkinja od gospe k slikarju krasno obleko ter pravi, da je to obleka od gospe. Slikar meneč, da za služkinjo pride brezdvomno kmalu tudi gospa, čaka in čaka, a zaman: gospe ni. Po preteku nekaj dni pride ta vender ter vpraša: „Kako daleč ste vže z mojo sliko?“ — „Kako mislite to“, odvrne slikar, „vsaj niti pričeti nisem mogel, ko vas ni bilo od nikoder“. „Ali niste prejeli krasne obleke, ki sem vam jo poslala po služkinji?“ „Oj seveda, toda po sami obleki Vas ne morem slikati“. „Ali ste čudni“, reče srdito gospa, „nalašč sem kupila obleko za 14.000 kron in menila sem, da glavo že kako naredite, vsaj to ni glavno: glavno je, da je obleka slikana natančno, vse drugo je postranska stvar“.

— **Posebne vrste dvoboj** si je izvolil nedavno gledališki kritik pariškega lista „Figaro“, ko je s svojim peresom razžalil svojega prijatelja. Ta mu je namreč naznanil, da se bosta bila s samokresi in sicer v razdalji desetih korakov. „Figarov“ kritik pa na to odgovori: „Povejte prijatelju, da se jaz bijem samo s sabljo; povsem zadovoljen sem pa s predlogom glede razdalje desetih korakov. — Napovedani dvoboj se seveda ni vršil.“

— **Požar v delavnici državnega denarja.** V Petrogradu so te dni v delavnici državnega denarja imeli velik ogenj. Stroje je ogenj poškodoval, del poslopja je zgorel. Škode je okolu 600.000 rubljev.

— **Srečni princ.** V ruski armadi služi kot poročnik princ Jaime, sin don Carlosa, znanega pretendanta na španski prestol. Princ je bil ta čas nastavljen v iztočni Aziji. Ob priliki, ko je hotel oditi od tam, da obišče Evropo, seznanil se je z nekim odličnim Rusom ter ga pri tej priložnosti povabil k sebi na obed. Ruski velikaš došel je na obed k princu, kjer je proti koncu obeda zanesel govor na srečke. Rus ponudi princu v spomin srečko neke ruske loterije, katero je princ tudi sprejel, ter kmalu na to odpotoval v Evropo. Dospel v Marseile zvedel je princ na svoje veliko začudenje, da je ona srečka, katero mu je v spomin podaril Rus, zadela glavni dobiček pol milijona kron.

— **Skrivnostni kovčeg** nahajal se je v ruskem carskem dvoru v Gačini. Kovčeg je bil lastnina in zapuščina ruskega cara Pavla I., ki je umrl 24. marca 1801. Po njegovi smrti našli so zaklenjen kovčeg med drugimi ostalimi stvarmi, a na njem bila je lastnoročno od carja zapisana želja, da se kovčeg ne sme odpreti prej kakor po preteku sto let. In kakor je želel car Peter I., tako se je zgodilo. Menjavala se je zgodovina carskega dvora, menjavali se vladarji, marsikatera nevihta vihrala je ob njih prestolu, a kovčeg, skrivnostna zapuščina, sameval je in čakal, da pride njegova ura. In prišla je. Letos minilo je sto let od tedaj, in kovčeg postal je lastnina sedanjega carja, ki ga je tudi dal takoj odpreti. Toda kaj je bilo v njem o tem javnost ni zaznala in morda

tudi nikdar ne zve. Brezdvomno bili so kaki važni politični dokumenti, katerih bi sedanja generacija niti ne umela, ali jih vsaj ne znala upoštevati.

— **Kako živi ruski car.** Sedaj, ko se ves svet zanima za ruskega carja, čegar življenje je po poročilih nekaterih listov v vedni nevarnosti, dasi ga ni blažjega in človekoljubnega vladarja na svetu, nego je car Nikolaj II., in je popolnoma neumevno, iz kakih opravičenih razlogov naj bi se to dragoceno življenje uničilo — sedaj bode cenjene čitatelje gotovo zanimalo izvedeti, kako živi ruski car, in kaj se godi v njegovi neposredni bližini. Car se dvigne iz postelje zjutraj ob poludeveti uri ter si uravnava svojo toaleta do devete ure. Na to sede k svoji pisalni mizi ter rešuje nekatera zelo nujna vladarska opravila, Med 10. in 11. uro si privošči car nekoliko odpočitka ter malo pozajutrkuje, a čas od 11. do 1. ure je zopet posvečen delu, deloma sprejemu ministrskih predavanj, deloma podpisanju neštivilnih aktov, proučevanju zakonskih predlog ali poročil gubernatorjev, katerim car čisto dostavi polno lastnoročnih pripomb, od katerih so v vladnem listu objavljena le ona, kjer car hvali delo gubernatorjev (deželnih glavarjev). Med tem delom pije car čašo za čašo čaja; le malokdaj se odloči za kozarec vina ali košček kruha s kavjarjem. Od 1. do 4. ure se poda car v krog svojih dragih, s katerimi se prisrčno zabava, zlasti s svojimi lepimi tremi hčerkami. Od hipa do hipa pokliče car tudi službujočega adjutanta ter vpraša, kaj novega prinaša časopisje. Ako je kaj posebno zanimivega, si pusti car vse natančno poročati. Sam car jako malo čita časopise, kake knjige pa že dolgo ni čital. Od 4. ure popoldne dalje dela car zopet do 6., navadno do 7. ure. Potem pride še le pravi obed (diner), ob katerem je car pri obitelji do poludesete ure, ako je na obisku carica-mati, pa tudi do desete ure. Potem se umakne zopet v svojo delavnico in točno ob polunoči gre k pokoju. Dvorne veselice itd. spremenijo seveda tu in tam program, ali ministrstvo carske hiše uredi stvar z največjo skrbnostjo tako, da ostanejo carju vedno proste one ure, ki jih rabi za delo. S carjevim zdravjem so v njegovi bližini sedaj še dokaj zadovoljni. Božjastni napadi, ki so se pred zadnjo boleznijo ponavljali vsake 4—6 tednov, so po ozdravljenju v Livadiji popolnoma izgnili. Obraz carjev je poln in zdrave barve. Glede varnostnih odredb za carja je preskrbljeno tako-le: Dvorno redarstvo, kateremu je izročena varnost za življenje carjevo, prav za prav ne zapu več niti najbližjim dvorjanom. Radi tega se je tudi popolnoma preuredilo mehanizme na vratih carjeve spalnice in delavnice tako, da samo dve ali tri osebe znajo, kako se ta vrata od zunaj odpro, kadar je car v teh prostorih. V delavnici je pet pisalnih miz, katere menjava car od hipa do hipa tako, da nikdo ne ve, pri kateri pisalnici se car nahaja. Dalje časa so tudi vse stene spalnice in delavnice carjeve obdane z močnimi jeklenimi oklopi in v stenah je mnogo skritih izhodov ter v dotične koridore nima živa duša pristopa. Kadar car sprejema ministre in druge uradne osebe, ali če sprejema v avdijenci, je v neposredni bližini carjevi močna telesna straža popolnoma zanesljivih mož. — Tako živi ruski car, ki je danes pač najzanimivejša vladarska oseba na svetu.

— **Tat in ropar ter — elektrika.** V Madridu so zaprli nekega premetenega človeka, ki je ropal na nenavaden način. Nosil je namreč seboj močno električno baterijo, ki je bila zvezana z žico. Dotični ropar je ponudil roko neznanecu, pozdravlja ga z besedami: „O, stari prijatelj, ali me ne poznaš več?“ Neznanec mu je začuden dal roko, a hkratu je dobil močan električen udarec, da ni mogel za hip niti govoriti in premakniti se. Ta hip je porabil ropar ter izpraznil neznanecu žepe, mu vzel uro in denarnico, in nato zbežal. Tako je oropal več ljudi, ne da bi ga bili mogli naznaniti.

— **Kedaj bode konec sveta?** Znani prerok Falb prerokoval nam jo vže pred dvema leti konec sveta, pa ga je varalo. Sedaj pa pravi angleški pastor Grembil, da se bode

to zgodilo l. 1930. Popolnoma drugačnega mnenja pa so prirodopisci. Tako trdi Buffon, da se bode zemlja polagoma oddaljila od solnca in zmrznila, a to ne prej nego čez 90.000 let. Drug učenjak zopet pravi ravno nasprotno: da bode zemlja zgorela, a to šele čez 65.877 let. Tretji zopet, da bode zemlja poplavljenjena in z vodo uničena in sicer čez več milijonov let. Tako sodijo vsak po svoje, a menda ti učenjaki sami niso prepričani o resničnosti svojih trditev. No, pa vsaj ako se ne spolni tako kakor mislijo, smejal se jim nihče ne bode, ker ne njih, nego nikogar, komur so vse to prorokovali, ne bode več na svetu.

— **Angleški prestolonaslednik** vojvoda Jurij Cornwallski in Yorski se je odpeljal v Avstralijo. Vojvoda bo v kraljevem imenu slovesno otvoril prvi avstralski parlament, in potem obiskal vsa večja mesta. Iz Avstralije se napoti v južno Afriko, da obiše Natal in kapsko kolonijo, potem pa v Kanado in Novo Fundlandijo, da izreče tema dvema naselbinama kraljevo zahvalo za njuno požrtvovalnost. V jeseni še le se vrne na Angleško, kjer bo imenovan princem.

— **Stavke na Angleškem.** Lani je bilo na Angleškem 627 stavk, pri katerih se je udeleževalo 184.733 delavcev in se ni delalo 3.785.000 delavnih dni. Za delavce je bilo 29,1 odstotkov stavk ugodnih, 19,1 odstotkov ugodnih za delodajalce, 39,8 odstotkov je bilo kompromisov in 12 odstotkov je ostalo neodločenih stavk. Samo v 26 slučajih so se poklicala k sodelovanju razsodišča.

— **Koliko je stal pogreb angleške kraljice Viktorije.** Iz uradnega izkaza je razvidno, da je strošek pogreba angleške kraljice znašal celih 852.000 kron, ki se razdele na razne izdatke pri pogrebu.

— **Tetovirane Angležkinje.** V Angliji je v najelegančajših slojih nastala nova moda: tetovirati si dajo pleča in ramena. Tu si dajo tetovirati kako ime, geslo, izrek, cvetko, žival itd. Operacija seveda boli, a moda je — moda!

— **Zdravstveno stanje v Pretoriji.** Odkar so zavzeli Angleži svoje stališče v Pretoriji, od koder se bijejo z vrlimi Buri, od tedaj je postalo mesto in okolica jako nezdravo. Razne bolezni razsajajo med angleškim vojaštvom in med prebivalci sploh, katere provzročajo največ pokvarjeni zrak, ki prihaja iz poginolihih konj in volov, katerih je v sami Pretoriji poginilo v enem mesecu nad 600. Ravno tako je v okolici mnogo padlih vojakov, ki niso zakopani dosti globoko in jih pogosto dež izpere in izkoplje zopet na površje zemlje. Tako je združeno vse, da okužuje zrak in provzročajo bolezni, katerih tudi zdravniki ondi niso v stanu zatirati, ako jima narava ali malomarnost človeška stavijo take ovire. In tako so vojaki in prebivalci na milost in nemilost izročeni smrtnim nevarnostim in izpostavljeni kot žrtve angleške krivice.

— **Človekoljubni milijonar.** Andrew Carnegie, kateremu v Ameriki pravijo „jekleni kralj“, je zares pravi človekoljub. Mož ima zdaj kakih 600 milijonov goldinarjev premoženja in je dal slovo vsem opravičilo, s katerimi se pridobiva denar. Carnegie pravi, da je lov za denarjem nedostojen staremu človeku. On šteje zdaj 60 let, a je vse svoje življenje zares trdno delal in si svoje ogromno premoženje prislužil na pošten način. Ko je bil 10 let star, se je pripeljal s svojimi stariši iz Škotske v Ameriko, kjer je pričel svojo „karijero“ kot raznašalec. Potem je prišel kot delavec v rudokope, kjer pa je imel posebno srečo pri nekem podjetju. Tu se je začelo njegovo bogastvo in v malo letih je bil gospodar največje jeklarne v Ameriki in solastnik mnogih železnic, kar mu je donosalo milijone dobička. — Zdaj pa se hoče posvetiti samim človekoljubnim opravičilo ter blažiti gorje svojemu bližnjemu. V svojem okraju v Novem Jorku je postal pravcati propovednik zmernosti in moralnega življenja. To je pokazal tudi nedavno v nekem svojem govoru o zmernosti. Zbranim poslušalcem, večinoma mladim, neoženjenim možem je pokladal na srce, da ako se mislijo ženiti, naj ne jemljejo mlade žene, marveč tako,

ki bo vsaj 20 let starejša od moža. — Carnegie pa temu svojemu nauku ni sledil, kajti pravijo, da ima on, 60letni, sam prav mlado in lepo ženo. „Jekleni kralj“ Andrew Carnegie v Ameriki je obljubil upravi mesta Novi Jork dati na razpolago 5.200.000 dolarjev za ustanovitev javnih knjižnic, ako uprava priskrbi 65 stavbišč za zgradbo knjižničnih poslopij ter se obveže, da porabi za vzdrževanje teh bibliotek na leto 500.000 dolarjev. Jednako je zagotovil Carnegie mestu Saint Luis svoto 1 milijon dolarjev za ustanovitev jedne knjižnice, ako se mesto obveže, da porabi v to svrhu vsako leto 150.000 dolarjev. — Zares velik človekoljub! Kdaj pa se porodi nam Slovincem kak — Carnegie!

— **Delavci deležni dobička.** Iz Evansville v Ameriki se poroča: The Baker Manufacturing kompanija je uvedla načrt, po katerem bodo njeni delavci deležni družbinega dobička, kar jim bo v veliko korist. Delavci bodo prejeli kot delež dobička vsoto jednako 82,7 odstotkom njih letne plače. Od te vsote se jim je plačalo 15 odstotkov v družbinah delnicah, noseče petodstotne obresti. To darilo je torej jednako v gotovem denarju 20 odstotkom njih letne plače. Plača vseh delavcev na leto znaša torej 41.826 dolarjev in vsota razdeljena med nje kot delež njihovega dobička pa 5.038 dolarjev v gotovini in 28.551 v delnicah.

— **Komunistična občina na dražbi.** V deželi Geornija v združenih državah Severne Amerike se je nedavno zopet pokazala, da so komunistični nazori neizvedljivi. L. 1894. se je v Georgiji naselilo 40 mož in ženâ, ki so sklenili živeti skupno in skupno delati ter tudi skupno uživati. Nakupili so si za 60.000 mark polja in sezidali si vas za 28.000 m. Spočetka se jim je prav dobro godilo. Njih število se je namnožilo na 110 oseb. Toda kmalu so se začele kazati zle posledice skupnega življenja. Med njimi jih je bilo mnogo (25), ki so bili prvi pri jedi, toda zadnji pri delu. Občina je nato sklenila lenuhe izključiti, toda ti so se uprli. Začel se je v občini hud prepir, kajti lenuhi so hoteli le jesti, ne pa delati. Prepiri so se od dne do dne množili tako, da ni bilo več mogoče skupno živeti. Mnogi so prostovoljno občino zapustili, in ker se je v takih razmerah tudi dolg namnožil, prišla je nazadnje vsa občina na dražbo!

— **Slovenec, morilec svojega sina, pred ameriškimi porotniki.** V Creat Falls Mont v Ameriki so porotniki sodili minolega meseca Jakoba Vertina, ki je bil rojen na Kranjskem 18. maja l. 1852. Jakob Vertin je na sv. večer lanskega leta ustrelil svojega 21letnega sina Ivana. Ko so privedli Jakoba Vertina v sodno dvorano, je bil ves rudeč v licu, in ko so ga posadili na klop, je padel na kolena in začel jokati. Potem si je zakril obraz in začel zdihovati: „O moj Bog, ukradli so mi mojega Ivana!“ To zdihovanje je trajalo tako dolgo, da je sodnik ukazal odvesti jokajočega za nekaj časa iz sodne dvorane. Ko so ga pripeljali nazaj, je še vedno jokal in le s težavo se je dal potolažiti. Iz obtožnice posnemamo: Obtoženec Jakob Vertin je stanoval z vso svojo obitelji v Little Chicagi, Mont. Na božični večer je prišel Jakob Vertin nekoliko vinjen ob 7 uri domov. Vsi domači so bili navzoči. Spočetka je bil prijazen in zelo dobre volje. Toda čez nekaj časa je pričel vse navzoče brez vzroka zmerjati in rabiti grde izraze. Sin Ivan ga je opomnil, naj ne govori tako nespodobno vpričo malih otrok. Nato se je Jakob Vertin razjezil in se tako nasilno obnašal, da je žena iz strahu pred razdivjanostjo moža vzela dve puški iz stanovanja in zbežala z njima k sosedu Miheliču, med tem ko je sin Ivan odšel v Little Milwaukee. Ob četrt 9. uri je šel Vertin iskat svojo ženo, in ko jo je našel pri Miheliču, jo je prosil, naj gre domov. Ko mu je pa Vertinka obljubila, da gre domov, ji je pa dejal, da še lahko ostane in je šel sam domov. A v kratkem času se je vrnil z revolverjem in pretil ženi, da bo ustrelil njo in samega sebe. Tedaj pa je stekla klicati gospo Schultz, ki je bila navzoča pri Miheliču, Ivana Vertina

in njegovega bratranca Matijo Lemond, katera sta takoj prihitela in našla očeta Jakoba Vertina že pred hišo. Ivan se je trudil očeta spraviti domov ter ga pomiriti. Prijel ga je v ta namen tudi za roke, a Vertin se ga je otresel, pri čemer je sin Ivan izbil očetu Jakobu klobož iz glave. Ko sta stala kake 4 črevlje narazen, je napel Jakob revolver ter izprožil. Kroglja je Ivanu šla skozi vrat in obtičala v tilniku. Čez 24 ur nato je Ivan vsled izkrvavljenja umrl. Državni pravdnik je pri utemeljevanju obtožnice povedal, da je bil vzrok umora že delj časa trajajoče sovraštvo, to sovraštvo pa si je vzgojil oče ob takih prilikah, ko je sin vedno zagovarjal mater pred očetovimi surovostmi. To je državni pravdnik sklenil iz Jakobovih besed: „Predno bo jutri, bo jeden mrtev.“ Zagovornik Jakoba Vertina, Largent je v svojem zagovoru povedal, da je obtoženec Jakob Vertin okolu 50 let star in precej izobražen. Pred 15 leti se je poškodoval na glavi in vsled teh poškodb časih nori. Zagovornik je dokazoval, da je Jakob Vertin storil svoje dejanje v stanju duševne nerazsodnosti. Porotniki so se posvetovali celih 34 ur. Le s težavo so se združili in potrdili, da je Jakob Vertin kriv. Ko je peljal stražnik Vertina v dvorano, da se mu bo prečitala obsodba, je bil ves bled in tresel se je po vsem životu. Nekaj časa je bil miren, potem pa je zopet začel tarnati in klicati sina Ivana. Ko je sodnik čital obsodbo, je Vertin silno jokal, ko je pa čul, da je obsojen v dosmrtno ječo, je prenehal jokati.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 26. aprila 1901. Pšenica K 8.10 h, rž K 7.— h, ječmen K 7.— h, oves K 7.— h, ajda 6.30 h, proso K 7.— h, turšica K 6.50 h, leča K —.— h, fižol K 10.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke. Popravila.

Najnižje cene.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme Ludwig Oesterreicher,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (6—10)

Loterijske srečke

V Lincu dne 20. aprila t. l.: 77, 47, 10, 72, 39
V Trstu dne 20. aprila t. l.: 74, 34, 28, 7, 19
V Pragi dne 24. aprila t. l.: 52, 24, 87, 23, 35.

Kuverte s firmo in vizitnice

priporoča

J. Blasnikova tiskarna v Ljubljani.

Doktorja pl. Trnkóczyja

preskušena zdravilna in redilna sredstva, preskušena že mnogo let, priporoča in razpošilja

lekarna Trnkóczy v Ljubljani.

Najceneje se dobivajo v podpisani lekarni, če se naroča po pošti, odkoder se ta zdravila vsak dan na vse strani sveta z obratno pošto s poštnim povzajem takoj pošiljajo, tudi celo samo jeden komad z natančnim navodilom o uporabi.

Za štedilne gospodinje, dojenčke, otroke, nervozne, okrevajoče, slabotneže, malokrvne, bledične, za vsakega bolnika, sploh za vsakega se namesto brezmočne, razdražujoče kave in ruskega čaja doktorja pl. Trnkóczyja

Kakao sladni čaj priporoča kot tečno, krepilno, zdravo in najceneje hranilno sredstvo. Zavojček (četrt kile vsebine) 40 h, 14 zavojčkov samo 5 K.

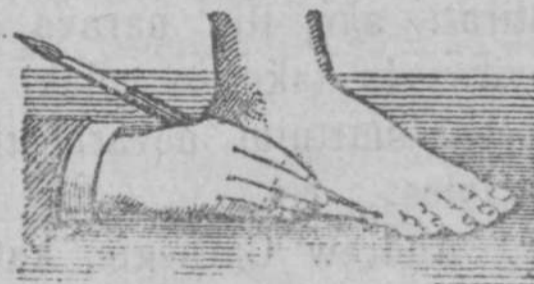
Dalje se priporoča: Doktorja pl. Trnkóczyja

Želodečne kapljice. Izborno sredstvo za želodec. Deluje pomirjujoče, krepilno, bolest utešujoče, tek vzbujajoče, čisti želodec in pospešuje prebavo. Steklenica 40 h, pol tucata 2 K.

Kroglice, odvajalne, želodec čistilne. Čistijo želodec, odvajajo blato, odpravljajo napenjanje in zabasanje želodca brez vseh bolečin, kakor se to čestokrat pripeti pri drugih kroglicah. Skatlja 42 h, šest škatljic 2 K 10 h. — Pocukrene kroglice. Skatlja 80 h, tri škatlje 2 K.

Prsni, plučni in kašljev sok ali zeliščni sirup, prirejen z lahko raztvorljivim apnenim železom, utišuje kašelj, raztvorja sliz, lajša bol in kašelj, vzbuja tek in tvori kri. Steklenica 1 K 12 h, pol tucata 5 K.

Drgnilni ali udov cvet (protinski cvet, Gichtgeist) priporočljiv je kot boli utešujoče, lajšajoče drgnjenje v križu, rokah in nogah, kot novo poživljajoče drgnjenje po dolgem hodu in težkem delu. Steklenica 1 K, šest steklenic 4 K 50 h.

Varstvena znamka

Tinktura za kurja očesa, preskušeno sredstvo proti boleznim kurjim očesom, bradavicam, roženici, žuljem in ozeblinam. Ima to veliko prednost, da je treba s priloženim čopičem bolno mesto zgolj namazati. Steklenica 80 h, šest steklenic 3 K 50 h.

Ker je vedna skrb p. n. ekonomov, poljedelcev, živinorejcev itd. obrnjena na vzdrževanje zdrave in krepke živine, opozarjamo iste posebno na doktorja pl. Trnkóczyja redilne pripravke za živino.

Doktorja pl. Trnkóczyja (12—1)

Živinski redilni prašek za notranjo rabo pri kravah, volih in konjih. Že blizu 50 let z najboljšim uspehom uporabljevan, kadar krave nočejo žreti, in da se zboljšuje mleko. Zavojček z navodilom glede uporabe 1 K, pet zavojčkov samo 4 K.

Varstvena znamka.

Prašičji redilni in krmilni prašek. Varstveno in dijetetično sredstvo za prašiče. Za notranjo rabo, služi za tvorbo mesa in tolšče. Zavojček 50 h, pet zavojčkov samo 2 K.

Glasom razglasa visoke c. kr. deželne vlade z dne 18. julija 1899 smejo ta prašek tudi trgovci prodajati. Zahteva naj se pa pri istih samo pod imenom doktorja pl. Trnkóczyja prašičji prašek, pristen samo z goreno varstveno znamko.